

Aleksandra Szymańska

Siemirowice, pow. Lębork. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 71-72

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Osada została zniszczona / większość zabytków w warstwie próchnicy/, bądź też natrafiono na jej skraj. Ułamki naczyń są charakterystyczne dla ceramiki kultury trzcinieckiej.

SAMBOROWICE, pow. Racibórz

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr ~~Klement~~ Macewicz.
Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko ciałopalne z III okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na prawobrzeżnej terasie rzeki Troji, w odległości około 1100 m na zachód od zabudowań miejscowego PGR, w obrębie piaszkowni.

Przebadano najbardziej zagrożone krawędzie wybierzyska. Odsłonięto 7 grobów ciałopalnych, przeważnie popielnicowych. Funkcje popielnicy pełniły wazy zdobione korbami i guzkami na brzuścu bądź też jajowate, chropowate garnki. W dnach wybite były otwory. W przeważającej części odkrytych grobów popielnice były przykryte misami odwróconymi do góry dnem. Obok popielnic w grobie występowało po kilka przystawek względnie luźne fragmenty naczyń. Z przedmiotów metalowych należy wymienić dwa fragmenty szpil brązowych złożonych do popielnicy razem ze spalonymi kośćmi.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIROWICE, pow. Lębork

Muzeum Archeologiczne

Stanowisko 1

w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Aleksandra Szymańska.
Finansował WKZ i Muzeum Archeologiczne w Gdańsku, Trzeci sezon badań, Cmentarzysko kultury lużyckiej z IV - V okresu epoki brązu.

Zbadano 5 kurhanów o przeciętnej średnicy około 9 m, i maksymalnej wysokości 1,30. Podstawę u czterech z nich stanowiły pojedyncze kręgi kamienne, w pozostałym kurhanie dwa kręgi kamienne, koncentryczne. Charakterystyczny dla cmentarzyska jest zróżnicowany pochówek w poszczególnych kurhanach. Obok pojedynczych grobów skrzynkowych występowały groby popielnicowe, groby jamowe usytuowane centralnie poniżej płaszcza kamiennego oraz popielnice z zawartością przepalonych kości ludzkich, luźno wstawione do kurhanu. Ponadto analogicznie, jak w poprzednich latach w pobliżu dwóch kurhanów odkryto małe paleniska stanowiące prawdopodobnie pozostałości ogni ofiarnych.

Na inwentarz pochówków składały się popielnice w większości zniszczone, przepalone kości ludzkie niekiedy rozrzucone w różnych miejscach kurhanu, węgiel drzewny oraz wyroby brązowe jak bransolety, pierścionki, szpile z taśmowatym uszkiem i szczypcę.

Ciekawym odkryciem były również trzy stele kamienne, ustawione pionowo przy jednym z kurhanów po zewnętrznej stronie kręgu. Stanowią one na Pomorzu Gdańskim pierwsze odkrycie tego rodzaju na cmentarzysku kurhanowym z IV - V okresu epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

SKRZYDLÓW, pow. Radomsko

Stanowisko 2

patrz

wczesne średniowiecze

STARY ZAMEK, pow. Wrocław

Stanowisko 2

patrz

neolit

STRÓŻA, pow. Pajęczno

Stanowisko 1

Muzeum Regionalne

w Radomsku

Badania prowadził mgr Zygmunt Błaszczyk.
Finansowało Muzeum Regionalne w Radomsku.
Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego C.

Stanowisko znajduje się około 800 m na południowy zachód od kościoła we wsi Stróża. Cmentarzysko było niszczone podczas kopania żwiru.

Zbadano obszar 1,5 ara. Odkryto dalsze 22 groby. Wszystkie były ciałopalne: dwa jamowe, bezpopielnicowe, pozostałe zawierały przeważnie po jednej popielnicy. Jeden z grobów popielnicowych, silnie zniszczony nakryty był kamieniami. Zawierał on ułamki co najmniej trzech naczyń. W naczyniach z dwóch grobów brak było niemal zupełnie kości. Wypełniały je kamienie, celowo tam włożone. W trzech grobach znaleziono czarki gliniane. W pobliżu dziecięcego pochówka leżała gliniana grzechołka dwustożkowa.

Wśród naczyń występują formy baniaste z cylindryczną szyjką, amfory, czarki i kubki z taśmowatymi uchami oraz naczynia jajowate. Na części naczyń występują ornamenty. Śladów występowania metali nie zaobserwowano.